
MINNEORD

LEGELIVET

ANN FÆRDEN

INGOLF F. IVERSEN

TORMOD KNUTSEN

KIRSTEN MAGERØY

DAGFINN NILSEN

LIV ØRBECK

Psykiater og psykoanalytiker Nina Anne Berge er død, 63 år gammel, etter lang tids sykdom. Nina vokste opp i Bergen, og etter gymnaset dro hun til Tromsø og gikk på det første kullet som gjennomførte medisinstudiet der, i 1979.

Etter turnustid og autorisasjon begynte hun å arbeide ved Psykiatrisk klinikk, Haukeland sykehus. Tidlig i spesialiseringen meldte hun seg på utdanning ved Institutt for psykoterapi og ble etter få år en viktig bidragsyter, både som seminarlærer og i Instituttets faglige aktivitet for øvrig. I tillegg påtok hun seg den store oppgaven det er å ta utdanning ved Norsk psykoanalytisk institutt, og hun var en av svært få med den utdanningen i Bergen. Nina følte seg aldri

ferdig utdannet, hun fulgte med i litteratur og på seminarer, nysgjerrig på det som rørte seg i fagfeltet. Gjennom 20 år var hun med i en liten kollegagruppe: Ved å eksponere og diskutere utfordrende problemstillinger bidro hun til å sikre behandlingskvalitet og til å utvide klinisk forståelse.

I en periode var Nina med i styret i Norsk psykiatrisk forening, og hun var også medlem av Psykoterapiutvalget.

Gjennom årene med sykdom kjempet Nina seg gang etter gang tilbake til sitt arbeid etter langvarige sykemeldinger. Faget, pasientene og kollegene var en viktig del av livet hennes, og da hun til slutt ble tvunget til å avslutte, var det med tungt hjerte. Hennes altfor tidlige bortgang er et stort tap for fagmiljøet, ikke bare i Bergen, men også for utdanningsaktivitetene ved Institutt for psykoterapi og Norsk psykoanalytisk institutt. I Bergen var hun gjennom mer enn en generasjon en engasjert psykoterapeut, psykoanalytiker og veileder for blivende psykiatere, psykoterapiveiledere og utdanningskandidater.

Fremtredende ved Nina var hennes evne til å la seg berøre og engasjere. Det var viktig for henne, gjennom tilstedeværende lytting å prøve å forstå den enkeltes livsvilkår, vansker og lidelse. Hun kombinerte teori og faglig kunnskap med respekt og ydmykhet for den enkelte pasient og hver utdanningskandidats egenart og utfordringer. Hun hadde en egen evne til å gripe det basale og til å sette i gang refleksjoner.

Det fulgte mye latter med Nina, litt galgenhumor, alltid godartet, lite selvhøytidelig. Hun kunne fryde seg over «treffende og litt ironiske bemerkninger» og hadde ikke så få av dem selv heller.

Nina ble for flere av oss en venn for livet, hvor hennes innlevelse og engasjement i andre skapte et spesielt vennskap som få andre kan erstatte. Det er enkelt ikke å glemme henne. Vi minnes i takknemlighet. Våre tanker går til Ivar og resten av familien, som hun satte foran alt.

Publisert: 19. april 2016. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.16.0170

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 7. juli 2026.